

Hendrik Bogaert (CD&V) – naast ondernemer ook federaal staatssecretaris voor Ambtenarenzaken, Modernisering en Openbare Diensten – is een man die blijkbaar graag in de belangstelling staat. Er gaat geen week voorbij of de politicus-in-bijberoep roept de pers bij elkaar voor nog maar eens een ingrijpend initiatief of mededeling.

Personeelsbesparingen

Meestal klopt hij zichzelf daarbij uitgebreid op de borst. Zo vind hij het een enorm succes dat het aantal federale ambtenaren in 2012 gedaald is zo'n 3.000 eenheden. Trots voegt hij daaraan toe dat er de komende twee jaar nog eens 4.000 banen zullen verdwijnen, aangezien slechts een op de drie door pensionering vertrekkende ambtenaren zal vervangen worden. Naar eigen zeggen zal dat “geen gevolgen hebben voor de dienstverlening”, aangezien de personeelsbesparingen gecompenseerd zullen worden door “een stijging van de productiviteit van de diensten, met name door de automatisering”. Dat de federale overheid al minstens twee grote contracten voor dergelijke automatisering (bij Justitie en Financiën) heeft moeten opzeggen wegens onvoldoende performant, doet blijkbaar niet ter zake.

Besparingsbeleid

De werkelijke reden voor de inkrimping van het aantal ambtenaren heeft uiteraard alles te maken met het besparingsbeleid van de regering Di Rupo I. De afvloeiingsoperatie zorgt immers voor een besparing van ongeveer 180 miljoen euro. Dat is echter niet voldoende. Daarom nam Straffe Hendrik nog een aantal andere maatregelen. Zo besliste hij vrijwel eenzijdig dat een aantal verlofregelingen afgeschaft of bemoeilijkt moesten worden. Denk daarbij aan de afgeschafte compensatiedag voor vrijwillige bloedgifte aan het Rode Kruis en aan de bemoeilijking van het systeem van loopbaanonderbreking (waarbij men nog maar een jaar loopbaanonderbreking kan nemen zonder dit te moeten motiveren i.p.v. vijf jaar voordien – waardoor vooral vrouwen het veel moeilijker zullen krijgen).

Overuren, nachtwerk en arbeidsduurverlenging

Tussendoor meende de staatssecretaris ook dat er dringend een nieuw (voor de ambtenaren uiteraard minder interessant) vergoedingsstelsel voor overuren en nachtwerk moest komen. Alsof dat op zich al niet genoeg was, liet hij in de pers ook noteren dat naar zijn mening de 36-urenregeling voor cipiers moest omgezet worden naar een 38-urenregeling. Uiteraard zonder compenserende loonsverhoging. Als deze maatregel doorgevoerd zou worden, zou dat meteen kunnen zorgen voor... afdanking van een aantal (zogenaamd) 'overtollige' contractuelen. De onderbezetting in de gevangenissen zou er dus alleen maar groter door worden.

Overleg?

Systematisch houdt 'Straffe Hendrik' bij dit alles zo goed als geen enkele rekening met de (dikwijls unaniem negatieve) adviezen die de vakbonden hem geven tijdens het verplichte sociaal overleg. Klap op de vuurpijl was de recente maatregel om de gecertificeerde opleidingen en de daarmee samenhangende competentiepremie af te schaffen. Hiermee grijpt de staatssecretaris rechtstreeks in op zowel de verloning van het personeel als op hun loopbaanmogelijkheden. Tienduizenden ambtenaren zien zo hun koopkracht dalen, terwijl hun perspectieven op promotie hoogst onzeker worden.

Prestatiegebonden evaluatieprocedure

Temeer omdat de staatssecretaris van plan is om vanaf 2014 een nieuw loopbaansysteem te introduceren, dat voornamelijk gekoppeld zal zijn aan de door hemzelf aanzienlijk verstrengde evaluatieprocedure. Die nieuwe evaluatieprocedure via zogenaamde ontwikkelcirkels zal voornamelijk prestatiegebonden zijn, waarbij het de evaluatoren evenwel verboden zal worden om al teveel medewerkers de beoordeling “uitstekend” te geven. Waardoor slechts zeer weinig medewerkers nog zouden kunnen doorgroeien in hun geldelijke loopbaan.

Van postkaarten tot betoging

Daarmee was de maat vol. Onder het motto 'Niet met ons!' lanceerden de vakbonden dan ook een postkaartenactie die een massaal succes werd: op nauwelijks twee weken tijd verzamelden de vakbonden 50.000 ondertekende protestkaarten. Daarnaast werd ook een betoging georganiseerd. Daaraan werd deelgenomen door zo'n 12.000 personeelsleden uit de federale openbare sector. In de betoging waren er opgemerkte delegaties van de Douane (waar ook stiptheidsacties gevoerd worden), van andere onderdelen van de FOD Financiën, van de gevangenen, van de RVA, enz.

Actieplan voor herfinanciering openbare sector

De vraag is nu hoe het verder moet. Want in een ding heeft Straffe Hendrik wel gelijk: de regering Di Rupo is inderdaad – met PS en sp.a – een centrum-rechtse regering! De postkaartenactie, noch de betoging op zich zullen voldoende zijn om dat beleid om te buigen naar wat er werkelijk nodig is: een herfinanciering van de openbare sector. Vele syndicalisten pleiten vandaag dan ook terecht voor een omvattend actieplan dat uitmond in stakingen. Het personeel van de gevangenen toont alvast de weg voorwaarts. Zij organiseerden reeds op de dag van de betoging een massaal opgevolgde 24-urenstaking. Sommigen in de vakbondsleiding willen die weg echter liever niet inslaan, uit angst voor een anti-syndicale backlash in de publieke opinie. Nochtans zijn er argumenten te over om die publieke opinie alsnog te overtuigen. Waarom is er bijvoorbeeld wel geld om de banken te redden,

Federaal openbaar ambt op straat. 12000 betogers laten hun stem horen: “Hendrik Bogaert: niet m

Contributed by Jef Van der Elst

donderdag, 07 februari 2013 - Last Updated donderdag, 07 februari 2013

om multinationals grotendeels vrij te stellen van belastingen of om aanzienlijke lastenverlagingen toe te kennen aan patroons van privébedrijven, maar niet om de openbare sector te herfinancieren? De vraag stellen, is ze beantwoorden.

